

Thông Tin Liên Lạc

Cha Cassius Correya, SDB

(Lm Chánh xứ)

ĐT: 0435 318 935

Virginia Carter (Thư ký)

ĐT Văn Phòng Giáo Xứ: (03) 9481 7333

Email: office@olsc.org.au

Website: www.olsc.org.au

Trương mục tài khoản Giáo Xứ

Our Lady of the Southern Cross Parish

BSB: 083347

Account Number: 16647 1224

Cộng Đoàn St. Joseph (Thánh Giuse) (1862)

46 Otter Street, Collingwood Victoria

Đình Xuân Hoàng (BĐD VN) – 0411 453 153

Châu Xuân Hùng (Tiếng Anh) - 0411 806 848

Giờ Lễ: St. Joseph (Thánh Giuse):

Ngày thường: 8:30am (Tiếng Anh/Tiếng Việt)

Thứ Bảy: 6:00pm (Tiếng Anh)

Chúa Nhật 9:00am (tiếng Việt)

St. John (Thánh Gioan):

Thứ 3 đến 6: 9:15am (Tiếng Anh)

Thứ 7: 8:30am và 6:00pm (Tiếng Anh)

Chúa Nhật 9 giờ sáng (Tiếng Ý),

11 giờ sáng & 5g chiều (Tiếng Anh)

Lãnh Nhận Các Bí Tích

Bí Tích Rửa Tội: Theo lịch hẹn

Bí Tích Hôn Phối: Theo lịch hẹn

Bí Tích Hòa Giải: Xin quý ông bà gặp một linh mục trước Thánh Lễ để xin hẹn giờ để được giải tội

Bí Tích Rửa Lễ Lần Đầu và Thêm Sức: Giáo Xứ giúp các học sinh ở các trường công được chuẩn bị lãnh nhận hai Bí Tích. Xin quý ông bà điện thoại đến văn phòng Giáo Xứ để biết thêm thông tin.

Linh mục Chánh xứ

Xin liên lạc với Văn Phòng Giáo Xứ để gặp Cha Chánh xứ Cassius tại văn phòng nhà thờ Thánh Gioan Tẩy Giả - Clifton Hill *rong giờ làm việc từ 10 giờ sáng tới 4 giờ chiều các ngày trong tuần.*

Giáo Xứ Đức Bà Thánh Giá Phương Nam Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam Thánh Gioan Hoan Chúa Nhật XXVII Thường Niên (C) - 05/10/2025

Thông Báo

1. Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐTC THÁNG 10

Cầu cho sự hợp tác giữa các truyền thống tôn giáo khác nhau: Chúng ta hãy cầu nguyện để những người có niềm tin vào các truyền thống tôn giáo khác nhau có thể cùng nhau bảo vệ và thúc đẩy hòa bình, công lý và tình huynh đệ nhân loại.

2. ĐÓNG GÓP CHO GIÁO XỨ VÀ CỘNG ĐOÀN

Chúa Nhật 28/09

Đợt 1: \$759.75

Đợt 2: \$568.20

Xin chân thành cảm ơn quý ông bà và anh chị em. Xin quý vị tiếp tục quảng đại đóng góp cho giáo xứ và cộng đoàn chúng ta.

3. ĐTC LÊÔ XIV KÊU GỌI LẦN HẠT MÂN CÔI

Đức Lêô XIV kêu gọi lần hạt Mân Côi trong tháng Mười cầu cho hòa bình. TGPSG/Vatican News -- Đức Giáo Hoàng Lêô XIV mời gọi các tín hữu cùng nhau đọc Kinh Mân Côi mỗi ngày trong tháng Mười để khẩn cầu xin Chúa ban hòa bình cho thế giới, đồng thời công bố sẽ có buổi lần hạt tại Quảng trường Thánh Phêrô vào ngày 11-10-2025, như một phần trong Năm Thánh Linh Đạo Thánh Mẫu. Người Công giáo trên khắp thế giới sẽ hiệp nhất cầu nguyện với Kinh Mân Côi cho hòa bình tại những vùng đất bị chiến tranh tàn phá, đặc biệt trong tháng Mười, mà Giáo hội gọi là tháng Mân Côi. Đức Giáo Hoàng Lêô XIV đã đưa ra lời kêu gọi này trong buổi Tiếp kiến Chung ngày thứ Tư. Ngài cho biết các tín hữu tại Rôma sẽ quy tụ tại Quảng trường Thánh Phêrô vào ngày 11-10-2025 lúc 18 giờ. “Tôi mời gọi mọi người, mỗi ngày trong tháng sắp tới, hãy đọc Kinh Mân Côi cầu nguyện cho hòa bình, đọc cách riêng tư, trong gia đình, hoặc trong cộng đoàn,” ngài nói. Đức Giáo Hoàng cũng mời gọi các nhân viên Tòa Thánh cùng lần chuỗi Mân Côi hằng ngày trong suốt tháng Mười tại Đền thờ Thánh Phêrô lúc 19 giờ. Trong lời chào các khách hành hương Bồ Đào Nha, Đức Giáo Hoàng Lêô bày tỏ nỗi đau trước những “tàn phá do hận thù sát hại gây ra” Ngài mời gọi các Kitô hữu hãy chia sẻ với tha nhân “tình yêu của Chúa Giêsu, Đấng soi sáng và nâng cao nhân loại.” Buổi lần hạt cầu nguyện cho hòa bình sẽ diễn ra trong khuôn khổ Năm Thánh Linh Đạo Thánh Mẫu, được cử hành vào ngày 11 và 12-10-2025. Ngày này cũng đánh dấu kỷ niệm 63 năm khai mạc Công đồng Vaticanô II, được Đức Giáo Hoàng Gioan XXIII mở ra vào ngày 11-10-1962.

4. PILGRIM DAY - NGÀY HÀNH HUUO7NG

Năm 2022, để chuẩn bị cho Năm Thánh 2025, Đức Thánh Cha Phanxicô đã mời gọi Giáo hội hoàn vũ bước vào thời gian ân sủng đặc biệt này: một thời điểm để chúng ta tập trung vào hòa giải và tha thứ; cầu nguyện và suy ngẫm; cũng như dẫn thân trong hành trình hành hương. Đây là một Năm Thánh được cử hành với “đức tin sâu sắc, niềm hy vọng sống động và lòng bác ái tích cực.”

Chiều ngày 9.5.2024, trong giờ Kinh chiều II Lễ Chúa Lên Trời, Đức Thánh Cha Phanxicô đã trao các Giáo hội trên năm châu lục Sắc chỉ công bố Năm Thánh 2025 có tựa đề “Spes non confundit – Niềm Hy vọng không làm thất vọng”, trích từ thư thánh Phaolô gửi tín hữu Roma (Rm 5,5). Đức Thánh Cha đã phê chuẩn khẩu hiệu của Năm Thánh 2025, được gói gọn trong những từ “Những người hành hương của hy vọng.” Hành hương không chỉ giới hạn ở việc di chuyển đến các địa điểm linh thiêng như Đất Thánh, Rôma, Fatima hay Lộ Đức... Hành hương, trên hết, là một hành trình tâm hồn. Kitô hữu vẫn có thể hưởng trọn ý nghĩa thiêng liêng của hành hương bằng cách đến các nhà thờ, nhà nguyện hoặc các địa điểm do Giáo hội địa phương chỉ định trong Năm Thánh. Bởi vì, điều quan trọng không phải là khoảng cách địa lý, mà là tâm tình của người hành hương, một tấm lòng khiêm nhường, khao khát gặp gỡ Thiên Chúa và để Ngài biến đổi.

Ngày hôm nay, Thứ Sáu 26 tháng 9, 2025, cộng đoàn giáo xứ Đức Bà Thánh Giá Phương Nam đã tổ chức đi hành hương ở Nhà Thờ Maria Madalena, vùng Trentham và Nhà Thờ Đức Mẹ Sao Biển, vùng Tây Melbourne. Đây là 2 địa điểm đã được Đức Tổng Giám Mục Tổng Giáo Phận Melbourne chọn là Địa Điểm Hành Hương trong Năm Thánh 2025. Phái đoàn tổng cộng có 71 người, trong đó có Linh mục Chính Xứ, cha Cassius, Linh mục Tuyên Ủy Cộng Đoàn Thánh Gioan Hoan, cha Quảng, cùng với cha Gersio Amaral, Cha Nguyễn Việt Quang Minh và cha Kiêu Long Hồ đến từ Dòng Don Bosco Thủ Đức, Việt Nam và 6 thầy dòng Don Bosco. Cao điểm của hành hương Năm Thánh chính là Thánh Lễ và Cử hành phụng vụ. Quả thực, hành hương và phụng vụ, tuy khác nhau về hình thức, nhưng đều hướng về một đích điểm duy nhất là cuộc gặp gỡ sống động với Thiên Chúa. Hành hương là bước chân ra đi, là khát vọng tìm kiếm. Phụng vụ là sự dừng lại trong tĩnh lặng, là sự hiện diện trước Thiên Chúa, Đấng đã tìm thấy ta trước khi ta tìm thấy Ngài.

Cha Cassius đã chủ tế Thánh lễ sáng hôm nay ở Nhà Thờ Maria Madalena, cùng với 4 Linh mục đồng tế. Trong bài giảng, cha Quảng đã nói về việc cử hành Năm Thánh có nguồn gốc xa xưa nhất trong truyền

thống năm thánh của Do Thái, là thời gian của tha thứ và hòa giải. Năm Thánh đầu tiên được cử hành vào năm 1300, theo ý của Đức Thánh Cha Boniface VIII. ĐTC Boniface VIII quy định năm Thánh được cử hành 100 năm một lần. Từ năm 1350, Giáo Hội đã quyết định tổ chức Năm Thánh 50 năm một lần. Và sau đó tiếp tục giảm thời gian giữa các năm thánh xuống còn 25 năm. Riêng đối với Đức Thánh Cha Phanxicô, chúng ta có Năm Thánh Ngoại thường Lòng Chúa Thương Xót vào năm 2015. Kết thúc bài giảng, cha Quảng chia sẻ Năm Thánh là thời gian đặc biệt để suy ngẫm về ân ban lớn lao của lòng Chúa thương xót, cũng như tầm quan trọng của việc hoán cải nội tâm. Cả hai đều cần thiết để có thể sống các ân ban thiêng liêng tuôn đổ trên những người hành hương trong Năm Thánh, và để canh tân gắn kết tất cả những Kitô Hữu, với toàn thể nhân loại, trong đó mọi người đều được Thiên Chúa yêu thương.

Sau đó 5 linh mục đã cử hành Bí Tích Xức Dầu Bệnh Nhân. Bí tích này không chỉ là một nghi thức phụng vụ, nhưng còn mang ý nghĩa thiêng liêng và sâu sắc, vì trọng tâm là hướng đến việc chữa lành cả thể xác lẫn tinh thần, giúp người bệnh có thêm sức mạnh để đối diện với bệnh tật và phó thác vào ý Chúa. Bí tích này cũng mang lại sự tha thứ và giải thoát khỏi tội lỗi. Điều này nói lên Lòng Chúa Thương Xót, Đấng luôn sẵn sàng tha thứ cho những ai ăn năn hối cải.

Sau thánh lễ, phái đoàn đã đến Hồ Daylesford nghỉ ngơi và ăn trưa. Hôm nay mặc dù trời không có nắng đẹp, dù se se lạnh nhưng nơi đây có bầu không khí trong lành tuyệt vời. Mặt hồ Daylesford trong xanh và yên tĩnh, được bao quanh bởi những cánh rừng tươi xanh rất mát mắt. Ăn trưa xong, một số người đi dạo dọc theo con đường ven hồ, chiêm ngưỡng cảnh quan hồ để cảm nhận sự yên bình và vẻ đẹp của thiên nhiên. Sau khi ăn trưa phái đoàn tiếp tục lên đường đến Nhà Thờ Đức Mẹ Sao Biển. Cha Cassius hướng dẫn mọi người cầu nguyện. Cha chia sẻ là trong Năm Thánh mỗi tín hữu được mời gọi bước vào hành trình thiêng liêng với trọn vẹn niềm tin và lòng trung cậy. Mỗi bước chân trên đường hành hương, mỗi lần tham dự Thánh lễ, mỗi khoảnh khắc cầu nguyện đều là một bước tiến gần hơn đến lòng thương xót của Chúa, nơi ta tìm thấy niềm vui đích thực và sự bình an vĩnh cửu. Trong phần kết thúc giờ cầu nguyện cha mời gọi mọi người đọc kinh Lạy Cha, và cùng hát những lời cầu khẩn dâng lên Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa. Trong sắc lệnh của Vatican về việc Ban ơn Toàn xá trong Năm Thánh 2025 được công bố bởi Đức Thánh Cha Phanxicô ngày 13.05.2024, ĐTC có đề cập đến việc đọc kinh Lạy Cha và cầu nguyện với Đức Mẹ Maria khi đến các địa điểm hành hương.

Cầu nguyện và suy gẫm trong nhà thờ, chúng ta sẽ có nhiều cơ hội để tuyên xưng đức tin, cầu nguyện theo ý Đức Thánh Cha, tìm đến lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria. Ước gì cuộc hành hương hôm nay làm mới lại niềm hy vọng trong chúng ta. Xin Chúa mở cửa lòng chúng ta, để chúng ta có thể yêu thương và khoan dung hơn với những người sống xung quanh mình.

Châu Xuân Hùng

26.09.2025

LỜI CHÚA

CHÚA NHẬT XXVII THƯỜNG NIÊN - C

Bài Đọc 1 (Kb 1, 2-3; 2, 2-4)

“Người công chính sẽ sống được nhờ trung tín.”

Bài trích sách ngôn sứ Khabacúc.

Lạy Chúa, con kêu cầu Chúa cho đến bao giờ mà Chúa không nghe? Con phải ức ép kêu lên cùng Chúa, mà Chúa không cứu con sao? Cớ sao Chúa tỏ cho con thấy sự gian ác và lao khổ, cướp bóc và bất lương trước mặt con? Dù có công lý, nhưng kẻ đối nghịch vẫn thắng. Chúa đáp lại tôi rằng: “Hãy chép điều con thấy, hãy khắc nó vào tấm bảng, để đọc được dễ dàng. Bởi hình lạ còn xa, nó sẽ xuất hiện trong thời sau hết, và sẽ chẳng hư không. Nó kết duyên với người, hãy chờ đợi nó, vì nó sẽ đến không trì hoãn. Chắc chắn nó sẽ đến, không sai. Người không có lòng ngay thì ngã gục, nhưng người công chính sẽ sống nhờ trung tín.”

Đó là lời Chúa

Bài Đọc 2 (2 Tm 1, 6-8, 13-14)

“Con chớ hổ thẹn làm chứng cho Chúa chúng ta.”

Bài trích thư thứ hai của Thánh Phaolô Tông đồ gửi cho Ti-mô-thê.

Con thân mến, cha khuyên con hãy làm sống lại ơn Thiên Chúa đã ban cho con do việc đặt tay của cha. Vì chung, Thiên Chúa không ban cho chúng ta một thần khi nhát sợ, mà là thần khí dũng mạnh, bác ái và tiết độ. Vậy con chớ hổ thẹn làm chứng cho Chúa chúng ta, và cho cha nữa, là tù nhân của Người, nhưng con hãy đồng lao cộng tác với cha vì Tin Mừng, nhờ quyền năng của Thiên Chúa. Con hãy lấy những lời lành lẽ phải, con đừng nghe cha nói, làm mẫu mực trong đức tin và lòng mến nơi Đức Giêsu Kitô. Con hãy cậy nhờ Thánh Thần là Đấng ngự trong chúng ta mà gìn giữ kho tàng tốt đẹp

Đó là lời Chúa

Tin Mừng (Lc 17, 5-10)

“Nếu các con có lòng tin.”

✠ Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca.

Khi ấy, các Tông đồ thưa với Chúa Giêsu rằng: “Xin Thầy ban thêm lòng tin cho chúng con”. Chúa liền phán rằng: “Nếu các con có lòng tin bằng hạt cải, thì dẫu các con khiến cây dâu này rằng: ‘Hãy bứng rễ lên mà đi trồng dưới biển’, nó liền vâng lời các con. “Ai trong các con có người đầy tớ cây bừa hay chăn

súc vật ngoài đồng trở về, liền bảo nó rằng: ‘Mau lên, hãy vào bần dùng bữa’, mà trái lại không bảo nó rằng: ‘Hãy lo dọn bữa tối cho ta, hãy thất lưng và hầu hạ ta cho đến khi ta ăn uống đã, sau đó người mới ăn uống’. Chớ thì chủ nhà có phải mang ơn người đầy tớ, vì nó đã làm theo lệnh ông dạy không? Thầy nghĩ rằng: Không. Phần các con cũng vậy, khi các con làm xong mọi điều đã truyền dạy các con, thì các con hãy nói rằng: ‘Chúng tôi là đầy tớ vô dụng, vì chúng tôi đã làm điều chúng tôi phải làm.’”

Đó là lời Chúa

Suy Niệm Lời Chúa

Một trong những yếu tố quan trọng trong tất cả các mối tương quan chúng ta có là niềm tin. Khi không có niềm tin vào nhau thì ghen tương sẽ nảy sinh giữa chồng với vợ, các đối tác làm ăn không đầu tư vào nhau, bạn bè không cởi mở với nhau. Khi không có đức tin vào Chúa, các việc đạo đức trở nên một gánh nặng. Đức tin hay niềm tin giúp cho chúng ta tin tưởng vào người khác dù phía trước còn nhiều thử thách và khó khăn. Đây chính là chủ đề mà lời Chúa ngày Chúa Nhật hôm nay mời gọi chúng ta suy gẫm. Trong bài đọc 1, Ngôn sứ Khabacúc trình bày cho chúng ta tâm tình của một người [dân Israel] khi đối diện với những khó khăn trong cuộc sống: “Lạy Chúa, con kêu cầu Chúa cho đến bao giờ mà Chúa không nghe? Con phải ức ép kêu lên cùng Chúa, mà Chúa không cứu con sao? Cớ sao Chúa tỏ cho con thấy sự gian ác và lao khổ, cướp bóc và bất lương trước mặt con? Dù có công lý, nhưng kẻ đối nghịch vẫn thắng” (Kb 1:2-3). Những lời này chứa đựng thái độ cầu khẩn và “trách móc” Chúa. Đây cũng là thái độ chúng ta có khi đối diện với Chúa trong khi cuộc sống gặp nhiều sóng gió. Nhiều người cũng trách Chúa tại sao bỏ rơi hoặc ngoảnh mặt làm ngơ. Nhưng Chúa khẳng định với chúng ta rằng, Ngài chắc chắn không bỏ rơi chúng ta. Ngài sẽ đến với chúng ta. Tuy nhiên, để nhận ra bước chân Ngài đến với chúng ta và đứng vững trước sóng gió cuộc đời, chúng ta phải có lòng ngay và phải sống trung tín (x. Kb 2:4).

Về phần mình, Thánh Phaolô, trong bài đọc 2, khuyên nhủ Timôthê phải “làm cho sống lại ơn Thiên Chúa đã ban cho con do việc đặt tay” (2 Tm 1:6). Ơn Thiên Chúa mà Thánh Phaolô nói đến là ơn “dũng mạnh, bác ái và tiết độ.” Nhờ những ơn này, chúng ta không hổ thẹn làm chứng cho Chúa Giêsu: “Vậy con chớ hổ thẹn làm chứng cho Chúa chúng ta, và cho cha nữa, là tù nhân của Người, nhưng con hãy đồng lao cộng tác với cha vì Tin Mừng, nhờ quyền năng của Thiên Chúa” (2 Tm 1:7). Trong những lời đầy yêu thương này, Thánh Phaolô mời gọi Timôthê [và chúng ta] cộng tác với ơn Chúa để dùng những “lời lành lẽ phải” và trở nên mẫu mực trong đức tin và lòng mến nơi Đức Giêsu Kitô để làm chứng cho Chúa. Không những thế, chúng ta còn phải “cậy nhờ Thánh Thần là Đấng ngự trong chúng ta mà gìn giữ kho tàng tốt đẹp” (2 Tm 1:8). Qua những lời này, Thánh Phaolô chỉ ra cho chúng ta một sứ mệnh quan trọng, đó là “gìn giữ cho kho tàng đức tin”

được trao cho chúng ta trong ngày rửa tội. Để làm được điều đó, chúng ta cần cầu xin Thiên Chúa, như các môn đệ trong Tin Mừng hôm nay.

Tuần trước chúng ta nghe trong bài Tin Mừng câu chuyện về người giàu có và Ladarô. Thính giả của Chúa Giêsu là những người Phariseu. Như chúng ta biết, người Phariseu tin nhận có sự sống đời sau. Vì vậy, trong trình thuật đó, Chúa Giêsu nói với những người Phariseu về mối tương quan giữa cuộc sống dương thế và sự sống đời sau. Theo Chúa Giêsu, cuộc sống dương thế là nơi để chúng ta chuẩn bị cho sự sống đời sau. Ngài khẳng định với họ rằng chính Môsê [Luật] và các ngôn sứ là những người dạy họ phải sống thế nào trong cuộc sống dương thế hầu được hưởng hạnh phúc ở đời sau. Nếu họ không tuân theo Môsê và các ngôn sứ, thì họ cũng không tin người từ cõi chết chỗi dậy [tức là chính Chúa Giêsu]. Đối diện với vấn nạn về đức tin vào “người từ cõi chết chỗi dậy,” các môn đệ đến xin Chúa Giêsu gia tăng đức tin cho mình. Đây là chi tiết đầu tiên chúng ta suy gẫm trong Chúa Nhật hôm nay. Thật vậy, ai trong chúng ta cũng muốn những gì mình có được tăng trưởng: chúng ta muốn có thêm nhà cao cửa rộng và của cải vật chất, có thêm bạn bè và thân hữu, có thêm danh vọng và tiếng khen. Nhưng có mấy ai trong chúng ta muốn có thêm thời gian với Chúa, hoặc có thêm đức tin vào Ngài. Nói cách cụ thể hơn, chúng ta đến với Chúa và xin Ngài nhiều thứ. Nhưng lại không xin thêm đức tin để trung thành với Ngài khi cuộc sống gặp nhiều thử thách và chúng ta không nhận được những điều chúng ta xin.

Bài Tin Mừng hôm nay được đặt trong bối cảnh về sự cạnh tân đời sống nội tâm của người môn đệ. Để việc cạnh tân xảy ra, điều đầu tiên các môn đệ xin khi đến với Chúa Giêsu là: “Lạy Thầy, xin tăng thêm đức tin cho chúng con!” (Lc 17:5). Chúng ta sẽ hiểu lời cầu xin này sẽ cần thiết thế nào khi đặt nó trong hành trình mà các môn đệ đang thực hiện với Chúa Giêsu, hành trình lên Giêrusalem để Con Người bị trao nộp, bị giết chết và ba ngày sau sẽ sống lại. Các môn đệ cần đức tin vững mạnh để đối diện với những thực tại này. Chúng ta nhận thấy trong những lời xin của các môn đệ một sự thật mà nhiều người chúng ta không biết hoặc không muốn biết, đó là “đức tin” cần được nuôi dưỡng để được tăng trưởng. Chúng ta thường xem đức tin như một thứ “phép màu” mà chúng ta nhận lấy từ: Giáo Hội [từ cha mẹ] khi chúng ta được rửa tội, và nó sẽ luôn như thế không bao giờ tăng trưởng. Chúa Giêsu dùng hình ảnh của hạt cải để nói về đức tin: “Nếu các con có lòng tin bằng hạt cải, thì dẫu các con khiến cây dâu này rằng: ‘Hãy bứng rễ lên mà đi trồng dưới biển,’ nó liền vâng lời các con” (Lc 17:6). Khi sử dụng hình ảnh hạt cải để nói về đức tin, Chúa Giêsu ám chỉ đến việc đức tin phải được gieo trồng [trong bí tích rửa tội], chăm sóc và sinh hoa kết trái [trong cuộc sống hằng ngày]. Ở đây, chúng ta tự hỏi, đức tin là gì? Có nhiều câu trả lời cho câu hỏi này. Nhưng chúng ta chọn câu trả lời sau: “Đức tin là sự gặp gỡ cá vị giữa tôi với Thiên Chúa.” Nhìn từ khía cạnh này, đức tin có một mối tương quan rất chặt chẽ [có thể nói không thể tách rời] với cầu nguyện. Nói cách khác, người có đức tin vững mạnh là người có đời sống cầu nguyện liên li [hoặc ngược lại, người luôn cầu nguyện liên li sẽ làm cho đức tin của mình ngày thêm vững mạnh]. Chúng ta nhận thấy trong thời đại hôm nay, nhiều người [nhất là giới trẻ] mất đức tin vì họ không thiết tha gì đến đời sống cầu nguyện. Họ không thiết tha gì đến việc đi tham dự

thánh lễ hoặc đọc kinh cầu nguyện. Nếu có làm, thì họ xem những điều đó như một gánh nặng. Làm sao đức tin chúng ta có thể tăng trưởng khi chúng ta không nuôi dưỡng nó với Lời Chúa, Thánh Thể và đời sống cầu nguyện liên li của mình!

Đứng trước lời xin tăng thêm đức tin của các môn đệ, Chúa Giêsu dường như không ban điều họ xin. Ngài đơn giản dùng dụ ngôn hạt cải để nói cho họ biết về sức mạnh của đức tin, dù đức tin đó nhỏ nhoi cũng có thể thực những điều mà con người không thể tưởng tượng được. Như chúng ta biết, cây dâu là một loại cây tương đối lớn với một bộ rễ rất rộng và sâu. Để nhổ loại cây này đã là khó, điều còn khó hơn là trồng nó dưới biển. Đây là điều dường như không thể, vì loại cây này chỉ mọc trên đất liền. Điều Chúa Giêsu ám chỉ trong hình ảnh này là một đức tin chân thật có thể chuyển lòng từ non, có thể làm được những điều vượt qua sức và lý luận của con người. Chúng ta cũng đã từng chứng kiến điều này trong đời sống thường ngày: Với đức tin nhỏ bé, người mẹ có đủ sức mạnh để chăm sóc người con tật nguyền của mình suốt đời, người [chồng] có đủ khoan dung để có thể tha thứ lỗi lầm cho chồng [vợ] của mình, nhiều người có đủ sự can đảm để dẫn thân chăm sóc những anh chị em đang đau yếu vì bệnh tật, v.v.

Câu trả lời của Chúa Giêsu nằm trong dụ ngôn mà Ngài nói với các môn đệ: “Ai trong các con có người đầy tớ cây bừa hay chăn súc vật ngoài đồng trở về, liền bảo nó rằng: ‘Mau lên, hãy vào bần dùng bữa,’ mà trái lại không bảo nó rằng: ‘Hãy lo dọn bữa tối cho ta, hãy thất lưng và hầu hạ ta cho đến khi ta ăn uống đã, sau đó người mới ăn uống.’ Chớ thì chủ nhà có phải mang ơn người đầy tớ, vì nó đã làm theo lệnh ông dạy không? Thầy nghĩ rằng: Không” (Lc 17:7-9). Trong những lời này, Chúa Giêsu mượn mỗi tương quan chủ-tớ để nói về “bí kíp” tăng trưởng trong đức tin: Như người tôi tớ thực hiện chính xác mệnh lệnh của chủ, người môn đệ muốn tăng trưởng trong đời sống đức tin cũng phải thực hiện những điều Chúa muốn. Mỗi cách khác, để tăng trưởng trong đời sống đức tin, người môn đệ phải luôn lắng nghe lời Chúa và đem ra thực hành. Tóm lại, khi sử dụng mỗi tương quan chủ-tớ này, Chúa Giêsu ám chỉ rằng: Thiên Chúa luôn ban những ơn nhưng không cho người môn đệ. Về phần mình, họ phải có trách nhiệm trên những gì họ nhận được, nhất là món quà đức tin. Những người có trách nhiệm trong Giáo Hội, họ phải chăm sóc “khu vườn” của Giáo Hội và đàn chiên được giao phó cho mình.

Điểm cuối cùng chúng ta suy gẫm là giá trị của người môn đệ của Chúa Giêsu, những người “tôi tớ vô dụng”: Phần các con cũng vậy, khi các con làm xong mọi điều đã truyền dạy các con, thì các con hãy nói rằng: ‘Chúng tôi là đầy tớ vô dụng, vì chúng tôi đã làm điều chúng tôi phải làm’” (x. Lc 17:10). Điều Chúa Giêsu ám chỉ trong câu này không phải là người môn đệ không có giá trị gì trong chính mình hoặc trong công việc họ đang thực hiện cho Thiên Chúa. Điều được ám chỉ ở đây là người môn đệ khi đã làm xong bổn phận của mình thì không có quyền đòi hỏi từ Thiên Chúa những gì mà họ nghĩ là mình xứng đáng để lãnh nhận. Họ phải biết rằng, ăn uống mãi mãi là một món quà được Thiên Chúa trao ban một cách nhưng không. Không ai có quyền đòi hỏi! Những ai hiểu điều này thì mới hiểu được giá trị của đức tin.

(Lm Anthony Nguyễn Ngọc Dũng, SDB)